

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 6C/319/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113231741
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113231741.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom Mgr. Andrejom Kekelym v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s. so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpená Advokátskou kanceláriou Korytár, s. r. o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporcovi: O. D., R.. XX.XX.XXXX, D. XXX XX Š. XXX, Š. V. I., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, o zaplatenie 357,25 eur s prísl. takto

rozhodol:

Návrh v časti o zaplatenie sumy 227,25 eur spolu s úrokmi vo výške 26,52 % ročne zo sumy 237,25 eur od 18.09.2013 do zaplatenia zamietá.

Konanie o návrhu v časti o zaplatenie sumy 130,- eur zastavuje.

Odporcovi, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 17.09.2013 podaným na Okresnom súde Žilina dňa 30.09.2013 domáhal rozhodnutia súdu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 357,25 eur spolu s úrokmi vo výške 26,52 % ročne zo sumy 237,25 eur od 18.09.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania vo výške 21,- eur titulom náhrady súdneho poplatku za návrh na začatie konania a vo výške 82,49 eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia.

Navrhovateľ návrh skutkovo odôvodnil tým, že uzavrel ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom dňa 04.08.2008 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorou sa zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úver vo výške 497,88 eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu (ďalej len „Produkt“) s možnosťou navýšenia a odporca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou uzavretej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky navrhovateľa (ďalej len „ÚP“). Poskytnutý úver sa zaviazal odporca splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v Zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a príp. úhrada za poistenie, ak zo Zmluvy nevyplýva inak. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu vyplývajúcu zo Zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátil a tak odporca porušil ÚP. Dňa 25.09.2012 vyzval odporcu k úhrade dlžnej sumy vo výške 353,56 eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu spisovania návrhu predstavuje dlh odporcu sumu 357,25 eur s určením uvedeným v priloženej listine (Splátkovom kalendári).

Uznesením č. k. 6C/319/2013-24 zo dňa 11.12.2013 vydaním podľa ust. § 114 ods. 3 O.s.p. súd odporcu vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia k veci písomne vyjadril a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, uviedol vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zároveň odporcu poučil

podľa ust. § 114 ods. 5 O.s.p. Odporcovi bolo uznesenie spolu s návrhom a jeho prílohami doručené do vlastných rúk dňa 27.01.2014 (doručenka na č. I. 26 spisu). Odporca sa k veci písomne v súdom určenej lehote nevyjadril.

Súd tak vzhľadom na uvedené rozhodol dňa 25.02.2014 vo veci rozsudkom pre zmeškanie bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 114 ods. 5 v spojení s ust. § 153b O.s.p., pričom tak návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovel.

Podaním zo dňa 27.05.2014 doručeným súdu dňa 27.05.2014 zahlásilo svoj vstup do konania ako právnická osoba zriadená za účelom ochrany práv spotrebiteľa Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086 (ďalej len vedľajší účastník na strane odporcu, alebo „VÚO“), ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Súd prípisom zo dňa 11.08.2014, ktorý bol doručený riadne právnemu zástupcovi navrhovateľa, ako aj odporcovi, oznámil účastníkom, že vyššie uvedeným podaním oznámil VÚO svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Odporca bol súčasne týmto prípisom vyzvaný, aby sa v prípade, že s účasťou VÚO v spore nesúhlasí, svoj nesúhlas oznámil súdu v súdom určenej lehote 10 dní odo dňa doručenia tejto výzvy.

Ani jeden z účastníkov konania nepodali do rozhodnutia súdu vo veci dňa 23.10.2015 návrh na rozhodnutie súdu o prípustnosti tohto vedľajšieho účastníctva. Súd tak nebol oprávnený s poukazom na ust. § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014 rozhodnúť o prípustnosti vedľajšieho účastníctva VÚO, keďže takýto návrh podaný nebol. Vzhľadom k všeobecnej zásade časovej účinnosti procesno-právnej normy uvedenej v ust. § 355 O.s.p., súd po 01.01.2015 nežiadal od VÚO predložiť súhlas odporcu podľa ust. § 93 ods. 3 veta druhá O.s.p. v platnom znení, a to vzhľadom k tomu, že mal za to, že právne účinky vstupu VÚO do konania nastali v zmysle ust. § 93 ods. 3 veta prvá O.s.p. dôjdením oznámenia VÚO súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, t. j. doručením jeho podania zo dňa 27.05.2014 súdu dňa 27.05.2014 a súčasne s poukazom na to, že ku dňu 27.05.2014 zákon súhlas účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil, nevyžadoval. Právne účinky vstupu VÚO do konania, ktoré nastali dňa 27.15.2014 (doručením jeho oznámenia o vstupe do konania na strane odporcu súdu), tak zostali zachované aj po 01.01.2015.

VÚO sa k doručenému návrhu na začatie konania a jeho prílohám doposiaľ písomne nevyjadril.

Po doručení rozsudku podal na súde v zákonnej lehote na odvolanie odporca podanie zo dňa 23.05.2014, ktoré odvolací súd posúdil ako podané na hranici úplnosti z hľadiska náležitostí odvolania podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p., v ktorom uviedol, že nakoľko už vo februári dostal zo súdu list o dlžobe, navrhovateľa písomne žiadal o splátky, keďže žije s manželom zo sociálnych dávok 198,- eur. Svoj dlh začal splácať už vo februári, pričom zasiela aj kópie šekov o úhrade.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací o podaní odporcu zo dňa 23.05.2014, ktoré posúdil podľa jeho obsahu ako odvolanie, rozhodol uznesením č. k. 10Co/30/2015-76 zo dňa 29.06.2015 tak, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade už prvotné oboznámenie sa (bez potreby podrobnejšej analýzy) s obsahom predloženej zmluvy o úvere - vnútený revolving, všeobecné obchodné podmienky „prerobené“ bez obsahovej zmeny na úverové zmluvné podmienky ako „neoddeliteľnú súčasť zmluvy“, nejasná identifikácia tovaru, chýbajúci údaj o priemernej RPMN, minimálna veľkosť písma - umožňuje vysloviť kvalifikovanú pochybnosť o dodržaní princípov spotrebiteľskej ochrany v prípade vyhovenia uplatnenému nároku rozsudkom pre zmeškanie. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku pritom ani v minimálnej miere nevyplýva vykonanie posúdenia, či predmetná zmluva (ne)obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ako obligatórny predpoklad pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie [§ 153b ods. 5 písm. d) O.s.p.]. Posudzované konanie prvostupňového súdu je z opísaného dôvodu zaťažené vadou, na ktorú odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 212 ods. 3 O.s.p.) a pre jej priamu kauzalitu s vecnou správnosťou rozsudku pre zmeškanie musel byť tento zrušený.

Po rozhodnutí odvolacieho súdu navrhovateľ podaním zo dňa 12.10.2015 doručeným súdu dňa 15.10.2015 doplnil svoje vyjadrenie, v ktorom uviedol, že dňa 04.08.2008 uzatvoril ako veriteľ s odporcom ako dlžníkom úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, ktorou sa zaviazal odporcovi poskytnúť dohodnutý úver vo výške 497,88 eur (14.999,- Sk) za účelom kúpy tovaru uvedeného v bode 49. úverovej zmluvy. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky (ďalej len „ÚZP“). V súlade s ÚZP odporca svojim podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že je s ÚZP oboznámený, že sú mu ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Zároveň s podpisom úverovej zmluvy zmluvné strany uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Ako je uvedené na tzv. lícnej strane úverovej zmluvy: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) záväzkový vzťah z právneho

dôvodu VIČ podľa Hlavy 12 Úverových podmienok, b) dohodu o zrážkach mzdy, c) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., d) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. to vše v rozsahu na rube tejto listiny a v Úverových podmienkach“. Revolvingový úver (ďalej aj „RÚ“) je možné špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver (termín „revolvingový“ znamená „obnovujúci sa“). Odporca má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, pričom úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je odporca oprávnený čerpať. Maximálna čiastka, ktorú je oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa odporcovi automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Pri tomto type úveru ide teda o obnoviteľnú finančnú rezervu. S každou uhradenou mesačnou splátkou sa odporcovi obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Nakoľko revolvingový úver sa platí samostatne, samotný revolvingový úver má iné číslo VS (v predmetnom prípade ide o revolving č. XXXXXXXXXXXX). Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak bude odporca riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy a ÚZP je navrhovateľ oprávnený odporcovi poskytnúť revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu (ďalej len „ÚK“) spolu s Výzvou k jej aktivácii a Metodickou príručkou. Neoddeliteľnou súčasťou Metodической príručky je aktuálny Sadzobník poplatkov a odmien. Vo výzve k aktivácii navrhovateľ uvádza identifikačné číslo RÚ, ktoré je zároveň variabilným symbolom pre úhradu splátok RÚ a číslo účtu pre úhradu splátok RÚ. Zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až do budúcnosti, a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporcovi nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporcu - k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne, či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle resp. priamym a zamýšľaným úkonom odporcu, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora až uvedením identifikačných údajov, za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že odporcovi nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Na druhej strane zo samotného uzavretia zmluvy navrhovateľovi nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať odporcovi kartu, čo bolo podmienené tým, že odporca musel splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Navrhovateľ odporcu zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami revolvingového úveru (tieto sú mu oznámené spolu s doručenu kartou, t. j. nie len v ÚZP). Nakoľko samotný odporca slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručenu kartu, navrhovateľ mu poskytol revolvingový úver, ktorý následne čerpal. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o revolvingovom úvere je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako odporca sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Nejedná sa teda o plnenie odporcovi vnútené (skryté), ale odporca sa sám musí rozhodnúť, či tieto finančné služby využije alebo nie. Odporca si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o žiadne „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Jednoduchou sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno skonštatovať, že na jednej strane odporcovi nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, táto nastupuje až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Je zrejmé, že odporca mal v úmysle uzatvoriť revolvingovú zmluvu a na jej základe čerpať revolvingový úver, nakoľko samotný odporca slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručenu kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel zo strany navrhovateľa. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t. j. skutočnosť, že účastníci nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca (kreditný limit), ktorá v tomto prípade bola dohodnutá vo výške 700,- eur s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 28,- eur. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ ide o počet splátok, ani tento nie je možné vopred dohodnúť, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Odporca bol povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ, a to v pravidelných mesačných splátkach, vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RÚ. Ako vyplýva z výpisu z úverového účtu, k prvému čerpaniu RÚ zo strany odporcu a teda k poskytnutiu RÚ došlo dňa 26.03.2009; prvá mesačná splátka tak bola splatná dňa 20.04.2009. Rovnako tak výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou Metodической príručky. V tejto súvislosti navrhovateľ poukazuje na hlavu 9 § 4 ÚZP: „Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby (ďalej len poplatky), ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov, platným v dobe

vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto ÚZ a ktorý je obsiahnutý v Metodickej príručke." V zmysle ust. hlavy 9 § 7 ÚZP: „Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého RÚ I. vo výške mesačnej úrokovej sadzby aktuálne platnej v okamihu splátky RÚ I., v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková miera je rovná základnej úrokovej miere v aktuálnom sadzobníku poplatkov. Klient je povinný splácať úrok z poskytnutého RÚ I. do okamžiku úplného vráteniu všetkých čerpaní RÚ I.“. Vzhľadom na uvedené ma navrhovateľ za to, že ním požadované poplatky boli s odporcom dohodnuté písomne, nakoľko boli uvedené v Sadzobníku. Ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. V zmysle § 3 Hlavy 6 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru ÚZP: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“. S poukazom na skutočnosť, že odporca sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom splatnosť nastala dňa 25.09.2012, kedy navrhovateľ vyzval odporcu na splatenie celého úveru v lehote 15 dní. Navrhovateľ v ďalšom uviedol, že si tak v predmetnom konaní návrhom uplatňoval voči odporcovi sumu 357,25 eur, ktorá, ako vyplýva z už preloženého splátkového kalendára, pozostáva z nasledujúcich položiek: Istina (t. j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru) vo výške 237,25 eur a Úrok (t. j. úrok z poskytnutej istiny do dňa podania návrhu) vo výške 95,24 eur. Zároveň si v predmetnom konaní uplatňoval voči odporcovi nárok na zaplatenie úroku vo výške 26,52 % ročne zo sumy 237,25 eur (t. j. z istiny) od 18.09.2013 do zaplatenia. V danom prípade ide o úrok z poskytnutého úveru, nie úrok z omeškania, od nasledujúceho dňa po podaní návrhu až do zaplatenia (úrok do dňa podania návrhu je už obsiahnutý v žalovanej sume). Úrok z dlžnej istiny bol dohodnutý v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť Metodickej príručky. V zmysle Sadzobníka základná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 2,21 % mesačne, ktorá zodpovedá úrokovej sadzbe vo výške 26,52 % ročne. S odkazom na ust. § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a v zmysle ust. § 2 hlavy 4 ÚZP si tak uplatňuje nárok na zaplatenie úrokov až do úplného vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom. Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy uvádza, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ako aj s ust. zákona č. 258/2001 Z. z., a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v ÚZP možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu silu a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať jednotlivé dojednané ustanovenia/nakoľko ich platnosť a právnu vymožiteľnosť prejedikujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov. V súvislosti s ust. § 53 Občianskeho zákonníka týkajúcich sa úpravy neprijateľných podmienok v zmluvách o spotrebiteľskom úvere, má za to, že predmetná úverová zmluva neobsahuje žiadne z neprijateľných podmienok a v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka žiadne z ust. úverovej zmluvy neobsahuje ustanovenie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu - spotrebiteľa. Ako vyplýva z navrhovateľom predložených dôkazov, nároky ním uplatňované sú v súlade s platnými právnymi predpismi, ako aj v súlade s úverovou zmluvou a jej ÚZP. Návrhom zo dňa 17.09.2013 si uplatnil nárok na zaplatenie sumy 357,25 eur, ktorá zodpovedala aktuálnej výške dlžnej sumy. Úhrady odporca vykonal až po podaní návrhu na začatie konania, a teda v návrhu je uvedená správna výška žalovanej sumy, ktorá zodpovedala výške dlžnej sumy ku dňu podania návrhu. Návrh zo dňa 17.09.2014 tak bol v celom rozsahu podaný dôvodne. Spôsob započítania úhrad vykonaných zo strany odporcu vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, kde pri každej úhrade odporcu je uvedený dátum a výška úhrady a v poznámke je uvedený spôsob započítania na jednotlivé položky. V zmysle ust. § 96 ods. 1 O.s.p. a s poukazom na to, že odporca po podaní návrhu na začatie konania uhradil sumy podľa nasledovného prehľadu pripísaných úhrad na účet navrhovateľa: dňa 20.02.2014 sumu 40,- eur, dňa 31.03.2014 sumu 50,- eur a dňa 02.06.2014 sumu 40,- eur, spolu sumu 130,- eur, navrhovateľ zobral návrh na začatie konania zo dňa 17.09.2013 v časti o zaplatenie 130,- EUR späť a žiadal súd, aby konanie v časti o zaplatenie 130,- eur zastavil. Vzhľadom na vyššie uvedené tak navrhovateľ trval na podanom návrhu na začatie konania zo dňa 17.09.2013 v rozsahu, v zmysle ktorého žiadal odporcu zaviazat' zaplatiť mu sumu vo výške 227,25 eur spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 237,25 eur od 18.09.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Súd vec prejednal, vo veci vykonal dokazovanie a vo veci opätovne rozhodol na pojednávaní dňa 23.10.2015 v neprítomnosti účastníkov, právneho zástupcu navrhovateľa a VÚO podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., keďže právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 16.10.2015 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a vyjadril výslovný súhlas s tým, aby súd rozhodol vo veci aj v jeho neprítomnosti a neprítomnosti navrhovateľa a keďže odporca a VÚO sa na pojednávanie neustanovili

bez ospravedlnenia a nepožiadali o odročenie pojednávania (predvolanie mal odporca doručené náhradným spôsobom podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. dňom 22.10.2015 a VÚO riadne dňa 02.10.2015). Súd na základe navrhovateľom produkovaných listinných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, pričom vec posúdil podľa nižšie uvedených ustanovení právnych predpisov a dospel k nasledovným záverom.

Dňa 04.08.2008 uzavrel navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako klient úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 8 spisu), ktorou sa zaviazal navrhovateľ poskytnúť odporcovi účelový úver vo výške 14.999,- Sk (497,88 eur) na nákup tovaru: V3505 pri predajnej cene tovaru 19.999,- Sk (odporca mal v hotovosti zaplatiť časť kúpnej ceny 5.000,- Sk) a odporca sa zaviazal splatiť úver v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 627,- Sk (20,81 eur), a to so splatnosťou prvej splátky 04.09.2008, pri splatnosti nasledujúcich splátok vždy do 20. dňa v kalendárnom mesiaci a a lehote splatnosti 20.08.2011. Úver bol ďalej poskytnutý pri uvedenej ročnej úrokovej sadzbe 25,38 %, RPMN od 31,8 %, bez uvedenia priemernej hodnoty RPMN (táto časť ostala nevyplnená) a celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 6.889,- Sk (228,67 eur). Odporca zároveň svojim podpisom súhlasil s tým, aby bol poisťníkom poistený pre poistné riziko dočasne straty schopnosti splácať úver podľa tejto úverovej zmluvy v dôsledku pracovnej neschopnosti, ďalej na poistné riziko neuhradeného zostatku dlhu v prípade plnej invalidity, smrti úrazom za úhradu poistného 19,- Sk / 0,63 eur (3,07 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia), ktoré malo byť súčasťou splátky úveru vo výške 627,- Sk (20,81 eur). Ďalej nasledovala na predtlačí záverečná časť, ktorá bola písaná písmom zjavne na hranici čitateľnosti, pre osoby so zhoršeným zrakom bez optických pomôcok viac menej nečitateľným. Podľa tejto časti predtlače mal odporca svojim podpisom na zmluve potvrdiť, že bol oboznámený s Úverovými zmluvnými podmienkami (ďalej len „ÚZP“ dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 10 spisu), ktoré mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy a vyjadriť svoj súhlas byť týmito viazaný. Medzi inými súhlasmi a potvrdeniami, ktoré mal dať odporca ako klient v tejto časti predtlače je aj časť, ktorá nie je nijakým spôsobom vizuálne oddelená od ostatného rozsahu tejto časti predtlače, v ktorej je uvedené, že „Spoločnosť (navrhovateľ) a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 12 Úverových podmienok, b) dohodu o zrážkach zo mzdy, c) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, d) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II, a to v rozsahu uvedenom na rube tejto listiny a v Úverových podmienkach.“. Súd konštatuje, že navrhovateľom predložená listina na svojom rube neobsahovala žiadny text.

Zo svojej činnosti (napr. z konania vedeného pod spis. zn. 6C/268/2014) má súd vedomosť, že podľa zápisu v obchodnom registri Okresného súdu Trnava oddiel: Sa, vložka č. 10130/T má navrhovateľ zapísaný v obchodnom registri medzi iným aj predmet činnosti: poskytovanie úverov a pôžičiek a spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (tento mal zapísaný v čase uzavretia vyššie uvedenej zmluvy).

Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.09.2012 (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 13 spisu) vyzýval navrhovateľ odporcu v dôsledku jeho omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úveru č. XXXXXXXXXXXX poskytnutého na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, t. j. na zaplatenie sumy 353,56 eur najneskôr do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Podľa výňatku z hromadného poštového hárku bez uvedenia dátumu (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 14 spisu) navrhovateľ podal výzvu na odoslanie poštovému doručovateľovi s uvedením adresy odporcu na doručovanie zhodnou s adresou odporcu uvedenou v záhlaví tohto rozsudku dňa 28.09.2012.

Podľa listiny označenej navrhovateľom ako „Splátkový kalendár“ (dôkaz predložený navrhovateľom na č. I. 6 spisu) k č. zmluvy XXXXXXXXXXXX mali byť odporcovi celkovo poskytnuté peňažné prostriedky v sume 780,- eur, a to prostredníctvom výberov z bankomatov: dňa 26.03.2009 v sume 200,- eur, dňa 26.03.2009 v sume 100,- eur, dňa 30.03.2009 v sume 50,- eur, dňa 02.04.2009 v sume 200,- eur, dňa 08.04.2009 v sume 100,- eur, dňa 14.04.2009 v sume 40,- eur, dňa 11.06.2009 v sume 20,- eur, dňa 20.07.2009 v sume 20,- eur, dňa 20.07.2009 v sume 10,- eur, dňa 10.02.2010 v sume 20,- eur a dňa 10.02.2010 v sume 20,- eur. Odporca vykonal nasledovné úhrady: dňa 27.04.2009 v sume 28,- eur, dňa 19.05.2009 v sume 28,- eur, dňa 30.06.2009 v sume 28,- eur, dňa 30.07.2009 v sume 28,- eur, dňa 31.08.2009 v sume 28,- eur, dňa 20.10.2009 v sume 28,- eur, dňa 03.11.2009 v sume 28,- eur, dňa 23.11.2009 v sume 28,- eur, dňa 29.12.2009 v sume 28,- eur, dňa 02.02.2010 v sume 56,- eur, dňa 05.03.2010 v sume 28,- eur, dňa 08.04.2010 v sume 56,- eur, dňa 20.04.2010 v sume 28,- eur, dňa 21.05.2010 v sume 28,- eur, dňa 22.06.2010 v sume 28,- eur, dňa 20.07.2010 v sume 28,- eur, dňa 20.08.2010 v sume 28,- eur, dňa 05.10.2010 v sume 28,- eur, dňa 20.10.2010 v sume 28,- eur, dňa 22.11.2010 v sume 28,- eur, dňa 28.12.2010 v sume 28,- eur, dňa 21.01.2011 v sume 28,- eur, dňa 21.02.2011 v sume 28,- eur, dňa 21.03.2011 v sume 28,- eur, dňa 19.04.2011 v sume 28,- eur, dňa 20.05.2011 v

sume 28,- eur, dňa 24.06.2011 v sume 28,- eur, dňa 25.07.2011 v sume 28,- eur, dňa 22.08.2011 v sume 28,- eur, dňa 22.09.2011 v sume 28,- eur, dňa 25.10.2011 v sume 28,- eur, dňa 30.12.2011 v sume 56,- eur, dňa 15.02.2012 v sume 28,- eur, dňa 27.03.2012 v sume 28,- eur, dňa 05.10.2012 v sume 30,- eur a dňa 17.10.2012 v sume 28,- eur, t. j. celkovo v sume 1.094,- eur. Odporcovi boli zároveň zo strany navrhovateľa predpísané na úhradu: poplatky za zaslanie upomienky v celkovej sume 53,12 eur (16 upomienok x 3,32 eur / upomienka), poplatky za výbery z bankomatu v celkovej sume 25,19 eur (11 x poplatok za výber z bankomatu 2,29 eur), poplatky za výpis z účtu v celkovej sume 62,58 eur (42 x poplatok za výpis z účtu v sume 1,49 eur), zmluvné pokuty v celkovej výške 31,65 eur, úroky celkovo do dňa 17.09.2013 v sume 498,77 eur. Úhrady odporcu boli navrhovateľom započítané tak, že navrhovateľ evidoval napokon nasledovný dlh v celkovej výške 357,25 eur pozostávajúci: zo sumy 237,25 eur - istina, 97,83 eur - úroky, 7,45 eur - poplatky za výpis z účtu a 14,72 eur - zmluvné pokuty.

Odporca medzi účastníkmi nesporne po podaní návrhu na začatie konania uhradil navrhovateľovi dňa 20.02.2014 sumu 40,- eur (prostredníctvom počtovej poukážky zo dňa 19.02.2014), dňa 31.03.2014 sumu 50,- eur (prostredníctvom počtovej poukážky zo dňa 28.03.2014) a dňa 02.06.2014 sumu 40,- eur, t. j. celkovo sumu 130,- eur.

Keďže nevyšlo v konaní najavo, že by odporca uhradil navrhovateľovi vyššiu sumu, ako vyplýva táto z vyššie uvedeného, t. j. sumu 1.224,- eur, súd vychádzal z toho, že odporca doposiaľ na predmetný úverový prípad vykonal úhrady v celovej výške 1.224,- eur. Napokon odporca ani údaje vyplývajúce z tejto listiny nenamietal.

Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 11.06.2010, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 účinnom od 01.01.2008 do 10.06.2010, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 10.06.2010, poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; [3] § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka] v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. [4] § 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, zrušený a nahradený zákonom č. 250/2007 Z. z.]

Podľa ust. § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v pôvodnom znení účinnom do 10.06.2010, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 10.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 270/2008 Z. z. účinnom od 01.08.2008 do 10.06.2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí [6] § 43 Občianskeho zákonníka] musí obsahovať:

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 10.06.2010, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

Podľa ust. § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. ObZ v znení účinnom do 31.01.2013, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa ust. § 269 ods. 3 ObZ, dohoda o určitej časti zmluvy sa môže nahradiť dohodou strán o spôsobe umožňujúcom dodatočné určenie obsahu záväzku, ak tento spôsob nezávisí len od vôle jednej strany. Ak má chýbajúcu časť zmluvy určiť súd alebo určitá osoba, vyžaduje sa, aby dohoda mala písomnú formu, a platí obdobne § 291.

Podľa ust. § 270 ods. 1 ObZ, dohoda pri uzavieraní zmluvy, že určitá nepodstatná časť zmluvy sa medzi stranami dohodne dodatočne po jej uzavretí, sa považuje za podmienku platnosti dohodnutej časti zmluvy, ibaže strany dali pred jej uzavretím nepochybne najavo, že nedosiahnutie dodatočnej dohody o doplnení obsahu zmluvy nemá mať vplyv na platnosť uzavretej zmluvy. Pri pochybnostiach má podmienka odkladacie účinky.

Podľa ust. § 324 ods. 1 ObZ, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa ust. § 324 ods. 2 ObZ, záväzok zaniká tiež neskorým plnením dlžníka, ibaže pred týmto plnením záväzok už zanikol odstúpením veriteľa od zmluvy.

Podľa ust. § 497 ObZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 41 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 31.10.2008, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008 do 28.02.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ v znení zákona č. 568/2007 Z. z. účinnom od 01.01.2008, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 OZ v znení zákona č. 150/2004 Z. z. účinnom od 01.04.2004, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 544 ods. 1 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 OZ v znení zákona č. 509/1991 Zb. účinnom od 01.01.1992, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34), zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, bez ujmy na článok 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzavretá a na všetky okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvy, v dobe uzavretia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, na ktorej je závislá.

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Hneď na úvod právneho posúdenia veci možno konštatovať, že navrhovateľ svoje návrhom uplatňované nároky vyvodzoval síce z obsahu medzi účastníkmi uzavretej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2008, ktorá však mala vlastne pozostávať z viacerých právnych úkonov. Jednak medzi účastníkmi mala byť uzavretá zmluva o úvere, ktorou sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi účelový úver - peňažné prostriedky na nákup tovaru vo výške 497,88 eur a ktorou sa odporca zaviazal tieto peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z tejto časti právneho úkonu účastníkov si však navrhovateľ nároky návrhom neuplatňoval. Ako to vyplýva z podania navrhovateľa zo dňa 12.10.2015 v spojení s ním produkovanou listinou - „Splátkovým kalendárom“ - navrhovateľ si v konaní uplatňoval peňažné nároky vyplývajúce zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá podpisom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX.

Pokiaľ ide o právny rámec, do ktorého treba zasadiť predmetný záväzkovo-právny vzťah medzi účastníkmi založený dotknutou úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX (vrátane jej časti o revolvingovom úvere), súd konštatuje, že na dotknutú úverovú zmluvu je v prvom rade potrebné hľadieť ako na zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú podľa príslušných ust. zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Zo strany navrhovateľa ako veriteľa totiž bez najmenších pochybností išlo pri poskytnutí úveru o činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 2 ObZ a zo strany odporcu nešlo o obdržanie peňažných prostriedkov na výkon jeho zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom išlo o dočasné sčasti účelové poskytnutie peňažných prostriedkov na nákup tovaru vo výške 14.999,- Sk (497,88 eur) a sčasti o bezúčelové poskytnutie peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi do výšky úverového rámca.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je samostatným zmluvným typom, čo vyplýva napokon aj priamo zo znenia cit. ust. § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z., ktorý obsahoval legálnu definíciu pojmu spotrebiteľský úver, ktorým je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. K uvedenej problematike zaujal nepriamo právne stanovisko aj NS SR v rozsudku spis. zn. 5 Obo 56/2007 zo dňa 04.06.2008, v ktorého odôvodnení medzi iným uviedol, že: „Keďže uplatnená pohľadávka vyplýva zo zmluvy o úvere, súd prvého stupňa rovnako správne aplikoval ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže v prípade tohto zmluvného typu ide o absolútny obchod, takže nie je relevantné, že žalovaná nie je podnikateľkou.“. Súd tak posúdil uvedenú zmluvu ako zmluvu o úvere jednak podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako špeciálnej právnej úpravy a podľa cit. ust. § 261 ods. 3 písm. d) a ust. § 497 a nasl. ObZ a všeobecným ustanoveniami ObZ upravujúcimi obchodné záväzkové vzťahy (časť tretia hlava I. §§ 261 až 408a ObZ) ako všeobecnej právnej úpravy. Pokiaľ sa týka možnej aplikovateľnosti OZ, na zmluvný vzťah založený predmetnou zmluvou o úvere možno priamo aplikovať len ako špeciálnu právnu úpravu obsiahnutú v prvej časti piatej hlavy OZ (ust. § 53 a nasl.) upravujúcu spotrebiteľské zmluvy. Iné ustanovenia OZ v danom prípade možno aplikovať len za podmienok vymedzených v cit. ust. § 1 ods. 2 ObZ.

Navrhovateľ sa tak domáhal voči odporcovi splnenia jeho peňažného záväzku vrátiť mu poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky podľa zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť medzi účastníkmi uzavretá podpisom úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX.

Súd však poukazuje na to, že dotknutá zmluva o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá medzi účastníkmi podpisom samotnej úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX neobsahovala pri jej uzavretí riadne uvedenú náležitosť podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z., teda ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu. Aj keď ÚZP v ust. Hlavy 8 § 2 (resp. v ust. Hlavy 13 § 3), ako to tvrdil aj navrhovateľ v podaní zo dňa 12.10.2015, odkazovali na Metodickú príručku, ktorej bol neoddeliteľnou súčasťou aktuálny Sadzobník poplatkov a odmien ako neoddeliteľná súčasť úverovej zmluvy, ktorý mal upravovať mesačnú úrokovú mieru (v navrhovateľom predloženej listine označenej ako „Príručka pre držiteľa“ na č. I. 85 spisu uvedená vo výške 2,21 % za mesiac), ktorá mala byť rovná mesačnej úrokovej sadzbe, vo výške ktorej mal odporca (spotrebiteľ) platiť navrhovateľovi úroky z poskytnutého revolvingového úveru (ust. Hlavy 9 § 4 a 7 ÚZP), súd poukazuje

súčasne na to, že z ust. Hlavy 8 § 2 ÚZP nepochybne vyplýva, že v čase uzavretia úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04.08.2008 listina - Metodická príručka (ktorej súčasťou bol Sadzobník poplatkov a odmien) nemohla tvoriť neoddeliteľnú súčasť zmluvy, a to vzhľadom k tomu, že túto mal odporca (ako aj iný spotrebiteľ vstupujúci s navrhovateľom do právneho vzťahu na tom istom zmluvnom základe) obdržať v zmysle ust. Hlavy 8 § 2 ÚZP až spolu s úverovou kartou po tom, ako bude riadne plniť svoje povinnosti z úverovej zmluvy, ÚZP a platných právnych predpisov, t. j. až v priebehu splácania riadneho úveru (na nákup tovaru) poskytnutého odporcovi podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. V čase uzavretia zmluvy tak úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX v rozsahu, s ktorým mohol byť odporca (spotrebiteľ) preukázateľne navrhovateľom ako veriteľom oboznámený, neobsahovala určenie ročnej úrokovej sadzby (resp. variabilnej ročnej úrokovej sadzby a určenie podmienok jej zmeny). V kontexte tohto posúdenia súdu by sa nebolo možné stotožniť ani s prípadnou argumentáciou navrhovateľa, že v danom prípade uvedený spôsob určenia dotknutej náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. bol v zmluve dohodnutý v súlade s cit. ust. § 269 ods. 3, resp. cit. ust. § 270 ods. 1 ObZ. Cit. ust. § 269 ods. 3 ObZ totiž umožňuje uzavrieť zmluvu aj vtedy, ak ešte nedošlo k dohode medzi zmluvnými stranami buď o podstatnej časti zmluvy, alebo o nepodstatnej časti zmluvy, avšak iba za podmienky, aby chýbajúca časť zmluvy bola nahradená dohodou strán o spôsobe umožňujúcom dodatočné určenie obsahu záväzku. Zákon tak však vyžaduje, aby toto dodatočné určenie nebolo závislé od vôle len jednej zmluvnej strany. To znamená, že dohoda, ktorá by určovala, že určitú časť zmluvy nahradí v budúcnosti len jedna zmluvná strana, nie je možná. Doplnenie časti zmluvy musí byť obsahom konsenzu oboch zmluvných strán. Uvedená podmienka v danom prípade, keďže mesačnú úrokovú mieru mal možnosť navrhovateľ po uzavretí úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX určiť v aktuálnom Sadzobníku poplatkov a odmien bezpochybné jednostranne, naplnená nebola. Pokiaľ ide o ust. § 270 ods. 1 ObZ toto umožňuje riešiť prípady, keď v rámci kontraktáčného procesu nedošlo k dohode o niektorej nepodstatnej časti zmluvy a zmluvné strany sa pritom dohodli, že sa o nej dohodnú dodatočne po uzavretí zmluvy. Dohoda o výške úrokov, resp. ročnej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru je však podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere, resp. zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na daný prípad tak nemožno aplikovať ani toto ustanovenie.

Okrem toho súd poukazuje na znenie ust. Hlavy 9 § 7 ÚZP, podľa ktorého bol odporca (spotrebiteľ) povinný platiť úrok z poskytnutého revolvingového úveru vo výške mesačnej úrokovej miery aktuálne platnej v okamihu splátky revolvingového úveru. Uvedené ustanovenie tak nevyučovalo možnosť, aby navrhovateľ v aktuálnom Sadzobníku poplatkov a odmien v priebehu splácania revolvingového úveru bez presne zmluvou stanovených podmienok (na tom nemení nič skutočnosť, že v ust. Hlavy 14 § 2 ÚZP bolo uvedené, že navrhovateľ je oprávnený meniť výšku základnej úrokovej sadzby a RPMN v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu SR, keďže ani toto ustanovenie presne bez pochybností podmienky zmeny výšky ročnej úrokovej sadzby neupravilo) zmenil mesačnú úrokovú mieru, vo výške ktorej mal odporca (spotrebiteľ) platiť navrhovateľovi úroky z poskytnutého revolvingového úveru.

Ak aj bola v aktuálnom Sadzobníku poplatkov a odmien explicitne uvedená mesačná úroková miera, súd z pohľadu uvedeného formálneho spôsobu vymedzenia ročnej úrokovej sadzby konštatuje, že takýto spôsob formálneho vymedzenia náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX nie je možné považovať za súladný s dikciou cit. ust. 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z. z. Toto ustanovenie totižto jasne stanovuje pre veriteľa uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere úrokovú sadzbu v ročnom vyjadrení.

Na základe uvedeného súd vychádzal z toho, že je v zmysle cit. ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. nutné na navrhovateľom odporcovi poskytnutý revolvingový úver hľadiť ako na bezúročný a bez poplatkov [t. j. vrátane poplatku za výpis z účtu, ktorý navrhovateľ odporcovi počas celej doby vyúčtoval v celkovej výške 62,58 eur, z ktorého právneho dôvodu si pôvodne návrhom na začatie konania uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 7,45 eur, ako aj poplatku za výber z bankomatu, ktorý navrhovateľ odporcovi počas celej doby vyúčtoval v celkovej výške 25,19 eur, keďže možno konštatovať, že tieto poplatky boli spojené v súvislosti s poskytovaním revolvingového úveru - cit. ust. § 2 písm. e) zákona č. 258/2001 Z. z.]. Na zaplatenie úrokov v celkovej navrhovateľom odporcovi účtovanej sume 498,77 eur a tiež vo výške 26,52 % ročne zo sumy 23725 eur od 18.09.2013 do zaplatenia, ako aj poplatkov za výpis z účtu v celkovej navrhovateľom odporcovi účtovanej výške 62,58 eur a za výber z bankomatu v celkovej navrhovateľom odporcovi účtovanej výške 25,19 eur tak s poukazom na uvedený záver navrhovateľovi nárok nevznikol a pokiaľ navrhovateľ započítal akékoľvek platby odporcu na tieto ním uplatňované nároky, resp. pokiaľ si navrhovateľ návrhom na začatie konania takéto nároky uplatňoval, robil tak neoprávnene a nedôvodne.

Pokiaľ navrhovateľ, ako to vyplýva z ním predloženou listinou - „Splátkového kalendára“ - odporcovi účtoval nepochybne v zmysle ust. Hlavy 14 § 5 ÚZP 16 krát poplatok za upomienku vo výške 3,32 eur, celkovo tak v sume 53,12 eur, súd mal za to, že i v tomto prípade tak robil neoprávnené.

V kontexte s uvedeným súd opätovne zdôrazňuje, že na záväzkovo-právny vzťah medzi navrhovateľom a odporcom založený predmetnou úverovou zmluvou sa bez akýchkoľvek pochybností vzťahuje tiež právna úprava spotrebiteľských zmlúv zakotvená v právnom poriadku SR v ust. § 52 a nasl. OZ. Právna úprava spotrebiteľských zmlúv bola do OZ (ust. § 52 a nasl.) inkorporovaná novelou zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora zo dňa 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť nepríjemné podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Súd tak vedomý si svojej povinnosti sa zaoberal v ďalšom otázkou (ne)prijateľnosti zmluvnej podmienky, a to podľa vyššie uvedeného ust. Hlavy 14 § 5 ÚZP, na základe ktorého požadoval navrhovateľ od odporcu zaplatať poplatkov za zaslanie upomienky v súhrnnej výške 53,12 eur, na ktorých uhradenie navrhovateľ započítal úhrady odporcu v celkovej výške 53,12 eur tak, ako to vyplýva z navrhovateľom produkovanej listiny - „Splátkového kalendára“.

V nastolenej problematike sa súd považuje za potrebné vyjadriť k otázke individuálneho dojednania dotknutej zmluvnej podmienky. Za individuálne so spotrebiteľom zo strany dodávateľa dohodnutú zmluvnú podmienku možno považovať len takú, ktorej obsah bol predmetom rokovaní medzi účastníkmi zmluvy v procese jej kontraktácie a jej znenie bolo napokon spoločným konsenzom oboch zmluvných strán vyplývajúcim z týchto rokovaní. Inými slovami povedané, na to, aby mohla byť zmluvná podmienka považovaná za individuálne dojednanú medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy, nestačí len to, aby spotrebiteľ mal možnosť s vopred dodávateľom pripravenou a formulovanou podmienkou, či už vyjadriť svoj súhlas, alebo svoj nesúhlas, a to či už začiarňnutím takejto možnosti vo vopred pripravenom formulárovom texte zmluvy, alebo svojím podpisom pod takýmto textom, ale aby ešte v samotnom procese kontraktácie bol schopný pochopiť jej význam a následne bez akýchkoľvek ďalších podmienok sa mohol rozhodnúť, či takúto podmienku prijíma alebo nie. Len takýto výklad podľa názoru súdu korešponduje so znením, zmyslom a napokon aj cieľom právnej úpravy zakotvanej v cit. ust § 53 ods. 2 OZ, ako aj v ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Navrhovateľ však takýto spôsob kontraktácie dotknutej zmluvnej podmienky nepreukázal (neuniesol dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. v spojení s cit. ust. § 53 ods. 3 OZ, ktoré prezumuje vyvrátenú právnu domnienku o tom, že zmluvné dojednanie v spotrebiteľskej zmluve sa nepovažuje so spotrebiteľom za individuálne dojednané, ktorú právnu domnienku môže dodávateľ vyvrátiť, ak preukáže opak). Naopak vzhľadom k tomu, že predmetné zmluvné dojednanie bolo obsiahnuté v predtlačí ani len nie úverovej zmluvy, ale v ÚZP, je možné bezpochybné konštatovať, že toto zmluvné dojednanie nebolo s odporcom individuálne dojednané.

(Ne)prijateľnosť zmluvnej podmienky treba v ďalšom hodnotiť v zmysle výkladového pravidla obsiahnutého v cit. ust. čl. 4 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993. Z tohto výkladového pravidla vyplýva, že hodnotenie prijateľnosti zmluvnej podmienky sa vykonáva pri zohľadňovaní okolností, ktoré existovali v čase dojednania takejto zmluvnej podmienky, nie podľa okolností, ktoré boli v čase, kedy došlo k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, t. j. v čase po uzavretí zmluvy. Už v čase dojednania zmluvnej podmienky musí táto prejsť testom prijateľnosti, ktorý spočíva v tom, že táto zmluvná podmienka sa javí ako prijateľná, a to bez ohľadu na konkrétne skutkové okolnosti, ktoré môžu nastať v rámci doby trvania zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a na základe ktorých nastania následne dôjde k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky, resp. sa javí prijateľná, ak sa zoberú do úvahy všetky možné skutkové okolnosti (možnosti), na základe ktorých nastania následne dôjde k naplneniu hypotézy predmetnej zmluvnej podmienky. Ak teda súd hodnotí prijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej kontraktácie, nemôže mať následné správanie sa (plnenie alebo neplnenie si povinností a jeho rozsah) účastníkov akýkoľvek vplyv na (ne)prijateľnosť zmluvnej

podmienky a tým v konečnom dôsledku jej platnosť. Uvedený záver podporuje aj to, že neplatnosť zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ je absolútnou neplatnosťou. Absolútna neplatnosť právneho úkonu totiž nastáva bez ďalšieho zo zákona a hľadí sa naň, ako keby nebol urobený. Táto neplatnosť nemôže byť ani zhojená dodatočným schválením a nemôže sa ani konvalidovať dodatočným odpadnutím dôvodu neplatnosti. (k tomu napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR spis. zn. 5Cdo 208/2010 zo dňa 30.07.2012)

Pokiaľ tak ide o zmluvnú podmienku podľa cit. Hlavy 14 § 5 ÚZP, t. j. o zmluvnú podmienku kreujúcu vznik práva navrhovateľa na poplatok za upomienku vo výške 100,- Sk (3,32 eur), nemožno podľa názoru súdu bez najmenších pochybností chápať nárok navrhovateľa na zaplatenie poplatku za upomienku z hľadiska jeho ekonomickej kauzy za nárok na poplatok za službu poskytnutú navrhovateľom spotrebiteľovi (odporcovi), t. j. ako cenu určitého spotrebiteľom (odporcom) vymieneného plnenia. Je zrejmé, že odporca nežiadal navrhovateľa o zaslanie upomienky a rovnako je možné vyvodiť nepochybný záver, že upomienka neslúžila ani záujmom odporcu. Zo samotného znenia dotknutého ust. Hlavy 14 § 5 ÚZP explicitne nevyplýva ekonomická kauzalita tohto nároku navrhovateľa. Možno len predpokladať, resp. na prvý pohľad sa súdu javí, že tento poplatok by mal zrejme pokrývať bližšie neurčité náklady navrhovateľa spojené s týmto samotným úkonom - spísaním a odoslaním upomienky (ako napr. poštovné). V takomto prípade by išlo o akúsi paušalizáciu takýchto nákladov. Súd však má za to, a to aj s prihliadnutím na skutkové okolnosti prejednávanej veci, že navrhovateľ ako dodávateľ sa uvedenou formou snaží dosahovať len ďalší zisk bez poskytnutia jednak spotrebiteľom požadovaného (spotrebiteľ logicky nepožaduje, aby ho dodávateľ opakovane upomínal za cenu 3,32 eur, keďže si musí byť sám vedomý svojej zmluvnej povinnosti uhrádzať splátky úveru riadne a včas) a jednak adekvátneho plnenia, čo bezpochybne možno považovať za neprijateľné - spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Keďže v danom prípade súd vychádzal z právnej domnienky, že predmetná zmluvná podmienka podľa cit. Hlavy 14 § 5 ÚZP nebola individuálne dojednaná, dospel k záveru o neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 1 OZ a z toho vyplývajúcej neplatnosti tejto zmluvnej podmienky podľa cit. ust. § 53 ods. 5 OZ.

Z uvedených dôvodov potom považoval súd zmluvný základ pre vznik navrhovateľom uplatneného (v čase pred podaním návrhu na začatie konania) nároku na zaplatenie celkovo sumy 53,12 eur za neplatný. AK teda navrhovateľ na uspokojenie takéhoto nároku započítal úhrady odporcu v celkovej výške 53,12 eur, robil tak neoprávnene.

V zmysle vyššie uvedeného tak súd vychádzal z toho, že úhrady odporcu v celkovej sume 556,07 eur započítané ešte pred podaním návrhu na začatie konania navrhovateľom na úhradu ním voči odporcovi uplatňovaných nárokov na zaplatenie úrokov v celkovej výške 400,94 eur, poplatkov za zaslanie upomienok v celkovej výške 53,12 eur, poplatkov z výpis z účtu v celkovej výške 55,13 eur, ako aj poplatkov z výber z bankomatu v celkovej výške 25,19 eur, bolo potrebné započítať na plnenie peňažného záväzku odporcu vrátiť navrhovateľovi revolvingovým úverom poskytnuté peňažné prostriedky.

Ak si v ďalšom navrhovateľ uplatňoval voči odporcovi právo na zaplatenie sumy 31,65 eur titulom práva na zaplatenie zmluvnej pokuty (zrejme podľa ust. Hlavy 14 § 4 ÚZP) a na uspokojenie takéhoto nároku pred podaním návrhu na začatie konania na súde započítal úhrady odporcu v celkovej sume 16,93 eur, pričom si tak návrhom na začatie konania uplatňoval právo na zaplatenie zvyšku zmluvných pokút v sume 14,72 eur, súd považoval uplatňovanie si takéhoto práva voči odporcovi ako spotrebiteľovi za nesúladne so zásadami poctivého obchodného styku (§ 265 ObZ). Súd zdôrazňuje, že obchodné podmienky (v danom prípade ÚZP) v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru. Naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmom písanej forme (tomu je aj v danom prípade) skryl dodávateľ dojednaná, obsahujúce informácie o esenciálnych náležitostiach uzavretej zmluvy, resp. ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa pravdepodobne uniknú (napr. dojednanie o zmluvnej pokute). Pokiaľ tak aj napriek tomu dodávateľ takto urobí, nepočína si v právnom vzťahu so spotrebiteľom poctivo a takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. (k tomu napr. nález Ústavného súdu Českej republiky spis. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013) Z uvedeného dôvodu, súd teda vyhádza z toho, že pokiaľ navrhovateľ pred podaním návrhu na začatie konania na súde započítal úhrady odporcu v celkovej sume 16,93 eur na uspokojenie dotknutého nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, robil tak neoprávnene a súd aj tieto úhrady odporcu považoval za správne započítať na plnenie peňažného záväzku odporcu vrátiť navrhovateľovi revolvingovým úverom poskytnuté peňažné prostriedky.

Možno tak konštatovať, že odporca na plnenie svojho peňažného záväzku vrátiť navrhovateľovi revolvingovým úverom poskytnuté peňažné prostriedky v celkovej výške 780,- eur vykonal úhrady (ešte pred podaním návrhu na začatie konania) v celkovej výške 1.094,- eur a teda jeho peňažný záväzok voči navrhovateľovi z predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere zanikol ešte pred podaním návrhu na začatie konania na súde splnením podľa ust. § 324 ObZ. Iné peňažné záväzky odporcovi, ako boli vyššie zo strany súdu rozobraté, odporcovi z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere nevznikli a ani navrhovateľ si voči odporcovi právo zodpovedajúce týmto peňažným záväzkom neuplatňoval.

Už len z týchto dôvodov súd vo veci musel rozhodnúť tak, že na základe späťvzatia návrhu na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 130,- eur (podaného nedôvodne) podaním navrhovateľa zo dňa 12.10.2015 konanie v časti o zaplatenie sumy 130,- eur podľa ust. § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil a vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 227,25 eur spolu s úrokmí vo výške 26,52 % ročne zo sumy 237,25 eur od 18.09.2013 do zaplatenia návrh navrhovateľa na začatie konania zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa ust. § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol vychádzajúc z vyššie cit. ust. § 142 ods. 1, § 146 ods. 2 a § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. V konaní o časti návrhu, na ktorej navrhovateľ zotrval, bol odporca nepochybne úspešný v plnom rozsahu (návrh v tejto časti bol zamietnutý). V zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak odporcovi (resp. VÚO s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p.) vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na obranu svojho práva (u VÚO na obranu práva odporcu). Konanie o časti návrhu, ktorej sa týkalo späťvzatie navrhovateľa, bolo síce zastavené po tom, ako odporca po podaní návrhu uhradil sumu 130,- eur, avšak, ako súd vyššie konštatoval, návrh na začatie konania bol od samého počiatku nedôvodný. Preto aj keď došlo k späťvzatiu návrhu na začatie konania navrhovateľom po tom, ako mu odporca uhradil časť žalovanej pohľadávky, nemožno pre účely rozhodnutia o trovách tejto časti konania aplikovať cit. ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p., ale cit. ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Teda aj pokiaľ sa týka trov tejto časti konania, odporcovi (resp. VÚO s poukazom na ust. § 93 ods. 4 O.s.p.) vzniklo právo na náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložil na obranu svojho práva (u VÚO na obranu práva odporcu). Vzhľadom k tomu, že tak odporca, ako aj VÚO si nárok na náhradu trov konania návrhom v súlade s ust. § 151 ods. 1 veta prvá neuplatnili, súd im náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.